

Οσία Ματρώνα η Χιοπολίτιδα, η θαυματουργή

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Οσία Ματρώνα η Χιοπολίτιδα, η θαυματουργή, τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 20 Οκτωβρίου.

Η Κάρα της Αγίας βρίσκεται στη Μονή Ζωγράφου Αγίου Όρους. Η δεξιά της Αγίας βρίσκεται στη Μονή Διονυσίου Αγίου Όρους. Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου της Αγίας βρίσκονται στην ομώνυμη Μονή Ύδρας και στη Μονή Οσίου Διονυσίου Λιτοχώρου.

*Λιπούσα κόσμον έμπλεων ακοσμίας,
Νύμφη Ματρώνα νυν παρέστη Νυμφίω.*

Η Οσία Ματρώνα ονομαζόταν, αρχικά, Μαρία και γεννήθηκε στο χωριό Βολισσός της Χίου από γονείς ευσεβείς και πλουσίους, τον Λέοντα και την Άννα. Έξι άλλες αδελφές της Μαρίας, μεγαλύτερες της, παντρεύτηκαν η μία μετά την άλλη, περιζήτητες νύφες για την ομορφιά, την ανατροφή και για την καλή προίκα τους. Η μικρότερη αφοσιώθηκε στη μελέτη των θείων και ασχολείτο θερμά με φιλανθρωπικά καθήκοντα. Έτσι θέλησε να ακολουθήσει άλλο δρόμο. Η τακτική επαφή της με τις καλογριές των γυναικείων μοναστηριών του νησιού, έκανε τη Μαρία να ποθήσει την αγνή μοναχική ζωή. Αλλά η αγάπη προς τους γονείς της, τη

συγκρατούσε στο πατρικό της σπίτι. Όταν όμως αυτοί πέθαναν η Μαρία δοκίμασε τη μοναχική ζωή κοντά σε μια ευσεβή χήρα, που ασκήτευε με τις δύο θυγατέρες της. Μετά απ' αυτή τη μοναχική εμπειρία, αποφάσισε να προσχωρήσει στις μοναχικές τάξεις. Χειροτονήθηκε λοιπόν μοναχή και μετονομάσθηκε Ματρώνα. Η διαγωγή της μέσα στη μικρή αδελφότητα ήταν άριστη. Η διάθεση της πάντοτε αγαθή, φιλάδελφη, ταπεινή και εγκάρδια. Μάλιστα, από τα έσοδα της πώλησης της περιουσίας της, κτίστηκε στο μοναστήρι ωραιότατος ναός. Μετά από κάποιο χρόνο, πέθανε η γυναίκα που κοντά της η Ματρώνα γυμνάστηκε στη μοναχική ζωή. Τότε όλες οι μοναχές από κοινού, εξέλεξαν ηγουμένη -παρά τη θέληση της- τη Ματρώνα. Υπό τις οδηγίες της η αδελφότητα ζούσε με πολλή εγκράτεια, υπακοή και ευσέβεια. Το 1462 η Ματρώνα πέθανε, αφού έζησε ζωή πραγματικά αγία. (Άλλες πηγές υπολογίζουν τον χρόνο κοιμήσεως της Αγίας 100 περίπου χρόνια πριν το 1462, διότι η πρώτη βιογραφία της γράφτηκε από τον Μητροπολίτη Ρόδου Νείλο (1357).

Σημείωση: Επειδή στα γυναικεία μοναστήρια συνήθιζαν να λένουν την ηγουμένη κυρά, επικράτησε μέχρι και σήμερα να καλούμε την Οσία Ματρώνα, Αγία Κυρά και από αυτό προέρχονται και τα ονόματα Κυράτσω και Κερασιά που εορτάζουν σήμερα.

Άπολυτίκιον

Ώχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Χριστοῦ τοῖς ἵχνεσιν, ἀκολουθήσασα, κόσμου τερπνότητα, Ὅσια ἔλιπες, καὶ ἐμιμήσω ἐν σαρκί, Ἀγγέλων τὴν πολιτείαν· ὅθεν ταῖς τοῦ Πνεύματος, δωρεαῖς κατεφαίδρυνας, τὴν ἐνεγκαμένην σε, νῆσον Χίον πανεύφημε· διὸ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ σοι· χαίροις Ματρῶνα πανολβία.

Κοντάκιον

Ώχος γ'.

Οὐδαμῶς τὸ θῆλύ σοι, ἐμποδὼν ὥφθη Ματρῶνα, πρὸς τοὺς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἀγῶνας ὄντως καὶ ἄθλους· ἥσχυνας, διὸ τὸν μέγαν νοῦν θεοφόρε· εὖφρανας, τὸ γυναικεῖον μεγάλως γένος, τὸ ἐκείνου ταῖς σαῖς νίκαις, προσαφελοῦσα τῆς ἥττης ὄνειδος.

Μεγαλυνάριον

Ἐβλυσας ἰδρῶτας ἀσκητικούς, ἐν τῇ Χίῳ Μῆτερ, ὡς καλλίκρουνός τις πηγή, ἐξ ὧν ἀπαντλοῦντες, Ματρῶνα μακαρία, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων, ἐκκαθαίρόμεθα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Ἐχοντες Εικόνα σου την σεπτήν, ένδοξε Ματρώνα, ως προπύργιον οχυρόν
προσφεύγομεν ταύτη, εν πάσι τοις κινδύνοις, και εκ παντοίας βλάβης,
απολυτρούμεθα.